

"Χρηματοδότηση από Τρίτους" - Μια εναλλακτική μέθοδος χρηματοδότησης

Ομιλία του Σταύρου Δαμιανίδη* στο συνέδριο ECOFINANCE 13-11-2007

Η Χρηματοδότηση από Τρίτους (ΧΑΤ ή στα αγγλικά Third Party Financing – TPF) αποτελεί μια εναλλακτική μέθοδο χρηματοδότησης επενδύσεων για την βελτίωση της ενεργειακής αποδοτικότητας κτιριακών ή βιομηχανικών εγκαταστάσεων από ένα τρίτο φορέα, διαφορετικό από τον χρήστη των εγκαταστάσεων.

Στην ΧΑΤ, ο χρήστης, είτε επειδή δεν θέλει είτε επειδή δεν μπορεί, ουσιαστικά παραχωρεί τον ρόλο του χρηματοδότη σε κάποιο τρίτο φορέα ο οποίος επενδύει σε ανανέωση εξοπλισμού στις εγκαταστάσεις του χρήστη και καρπούται από την προκαλούμενη εξοικονόμηση ενέργειας.

Χρήστες μπορεί να είναι κτίρια όπως σχολεία, πανεπιστήμια, νοσοκομεία, αθλητικές εγκαταστάσεις κτλ ή βιομηχανίες και σχετικές επεμβάσεις είναι η αναβάθμιση εξοπλισμού σε θέρμανση, κλιματισμό, φωτισμό κτλ ή η δημιουργία μονάδων συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας.

Πιθανοί φορείς ΧΑΤ είναι είτε ο προμηθευτής του εξοπλισμού, είτε η πολιτεία, είτε οι εξειδικευμένες εταιρίες παροχής ενεργειακών υπηρεσιών (ESCOs), αλλά η προτιμώμενη λύση είναι οι ESCOs, επειδή κατέχουν όλα τα χαρακτηριστικά που μπορούν να δημιουργήσουν υπεραξία και όφελος και για τον χρήστη. Μια ESCO μπορεί να παράσχει τις εξής υπηρεσίες : Κατάρτιση ενεργειακής πρότασης, μελέτη σκοπιμότητας, τεχνικές μελέτες, διασφάλιση χρηματοδότησης, προμήθεια και εγκατάσταση εξοπλισμού, εγγυήσεις απόδοσης έργου, έλεγχο, μετρήσεις και πιστοποίηση απόδοσης έργου, λειτουργία και συντήρηση.

Ως προς το προφίλ απόδοσης, η περίοδος αποπληρωμής εξαρτάται από το κόστος ενέργειας και από τη συμφωνία που έχει γίνει μεταξύ χρήστη και χρηματοδότη (σε μερικές περιπτώσεις ο χρήστης μπαίνει συμμετοχος κατά μικρό ποσοστό στην επένδυση). Σημαντικό πρόβλημα πάντως αποτελεί η δυσκολία στην μέτρηση της απόδοσης της επένδυσης και αντίστοιχα το ποσό που επιμερίζεται στην αποπληρωμή της επένδυσης λόγω αστάθμητων παραγόντων όπως οι καιρικές συνθήκες, η χρήση του εξοπλισμού κλ

Βασικά πλεονεκτήματα της ΧΑΤ είναι ότι δεν απαιτείται κεφάλαιο από τον χρήστη κι έτσι ο κίνδυνος της επένδυσης αναλαμβάνεται από το φορέα εφαρμογής της ΧΑΤ. Έτσι, αποφεύγεται η επιβάρυνση του ισολογισμού του χρήστη με επιπρόσθετα πάγια. Επίσης, μετά τη λήξη της σύμβασης χρήστη – χρηματοδότη, ο εξοπλισμός περιέρχεται στην κυριότητα του χρήστη ο οποίος τον χρησιμοποιεί για το υπόλοιπο της ωφέλιμης ζωής του.

Τα προβλήματα εφαρμογής της ΧΑΤ στην Ελλάδα είναι ότι οι διαδικασίες / μηχανισμοί δεν είναι αποσαφηνισμένοι, όπως η ασάφεια σε σχέση με το καθεστώς κυριότητας του εξοπλισμού, το γενικότερο ενεργειακό πλαίσιο στην Ελλάδα και το χαμηλό κόστος ενέργειας που δεν αντανακλά το κόστος παραγωγής καθώς και η έλλειψη σχετικής εμπειρίας και πληροφόρησης χρηστών και πιθανών φορέων με την ΧΑΤ.

** Ο κ. Σταύρος Δαμιανίδης είναι Υπεύθυνος Ανάπτυξης Επιχειρήσεων στην εταιρία LDK Consultants*